

כל הזכויות שמורות

כראלים ומפא"י תהיה התנגדות מפלגת השלטון לתת לליבי הסוכה העיקרית לשלון המו"מ הקואליציוני בין הלי ראלים וליקים חשוכים אפילו מדרגה שניה. הליברלים שהיו מוכנים אולי להבין את התנגדות מפא"י לביטוח בריאות ממלכתי, לא יוכלו להשלים עם העובדה שגם לאחר ויתורם על התיקים החשובים ביותר, כגון אוצר וחוק, אין מפא"י מוכנה לתת להם את תיק המסחר והתעשייה.

הליברלים מוכנים להיכנס לממשלה בכל מחיר.

המימשל הצבאי לא יבומל. מפלגות הארבע כבר הקריבו עניין זה על מזבח רדיפתם אחר תיקים בקואליציה החזשה. לכן הוקפאה הצעת החוק שיביא לביטול הממשל עד להקמת הממשלה החדשה, ששותפיה יתחייבו מראש בפני מפא"י שלא לתת יד לפירוק. מצב זה יוטווה על ידי שורה של תחבולות כוזב, בהסכמת מפא"י. בין השאר ידובר על "חקירת כל העניין מחדש כדי לבדוק את האפשרות לביטול חלקי, וכן על תוכנית פיתוח גראנדיוזית ברחוב הערבי.

נמונות היאורגניזציה בגופים הצעירים של המפלגות אחדות העבודה הוציאה נציגה מועדת הצעירים הבינמפלגתית וחיסלה אותה. ניסו גם פעילים במפלגה הליברלית להעביר את מזכיר הצעירים הפעיל מתפקידו.

סיעת חרות תעלה כנסת את עניין הכומר הי גרמני, שביקר בבתי ספר שונים בירושלים והטיף להתקרבות יהודי דת גרמנית.

קרוב לוודאי שסולליבונה תקבל את בניין עירוני תליאביב בכך מל כי ישראל, למרות ה התנגדות הצבורית ה עזה, ולמרות שהמחיר של סולל בונה יקר בחצי מליון לירות מי המחיר אותו הציעה חברה פרטית. יקבעו לי מעשה את העניין נו תנייחסף. האחים מאיר ואידיק וולפסון, הממתי ניס את הבנייה ושית מכו, כנראה, דווקא בי חברה ההסתדרותית.

נוף איזור הי תחנה המרכזית בי תל אביב ישנה לי גמרי את פרצופו אחרי שחברת החשמל נכנסה לעסקי בנייה. המגרש הגדול של החברה, מול התחנה, יחוסל כולו, מלבד פינה קטנה, ובשטח ייבנו חמשה בניני מגורים בני 11 קומות כל אחד. חלק מהמיבנים יוקדש למשרדים וחלק יהיה מיועד למגורים.

מיפעלי הנייר של חדרה יקבלו הלוואה ממשלתית, לגיבוש הובותיהם קצריהמועד. החברה ביקשה מהאוצר הלהאה בסך ארבעה מיליון לירות, מתוך הבטחה לגייס שני מיליונים נוספים ממקורותיה היא, האוצר, שהדליף ידיעות כאילו אינו מוכן לאשר שום הלוואה, כנס למעשה למיקוח עם נציגי החברה על גובה הסכום שהוא מוכן לאשר. תביעתו: שהחברה תגייס שלושה מיליון ל"י, והוא עצמו ילווה את שלושת המיליונים

הכפר אכזיב ישוב לחדשות. הפעם יהיה זה בעקבות מלחמה, העומדת לפרוץ בין המתיישב הוותיק אלי אביבי לבין מועדון היםהתיכון הצרפתי. על אף שנחתם חוזה בין השניים, בתחילת השנה, מתגבשת אצל הצרפתים הדיעה כי קיום אכסנייתו של אביבי מהווה כביכול אחד הגורמים העיקריים לכך, שלמועדונם יצא שם כמקום לציד נשים צרפתיות. עליידי פורצי גדר ישראלים. לא מן הנמנע שהצרפתים יפעילו לחץ בחד אצל השלטונות, לטיקולו של אביבי.

דין מעניין עלול להתפתח בבית המשפט העליון עם קבלת תשובתו של שר המסחר והתעשייה לצו על תנאי שניתן נגדו השבוע. עורכי הדין ששואל פישלב תבע משר המסחר והתעשייה להפעיל את סמכותו כדי לשבור את קארטל הצמיגים שמשוואליאנס. שר המסחר ביקש במכתב התשובה מפישלב "שלא ילמד אותו מה לעשות". בהסתמכו על פסקדין קודם של בית הדין העליון, הנוזף בשרהפנים על סירובו להיענות לפנית עורכידין, ביקש פישלב לנוזף בשר על תשובתו זו ולחייב אותו להפעיל את סמכותו.

צפה לתקלות בשטח חילופי האמנים בין צרפת לישראל. השגרירות הצרפתית בישראל חוקרת עתה שערורית בקשר להבאתה של הזמרת הצרפתית הידועה לוסין בואייח לארץ. אמרנניה של זמרת זו הפקירו אותה לחלוטין, השאירו אותה חסרת פרוטה ללא יכולת לחזור לארצה. יתכן שצרפת תדרוש שמוסדות ממלכתיים יערבו לאמרגנים המביאים אמנים מצרפת לארץ.

במדיוה

(המשך ממסוד 7)

ראה אותן מנפנפות מחלונותיהן, לעבר הדירה העליונה שבבית הגדול. ממרפסת הדירה היתר עשן שחור. אנוניו של זנו אף קלטו קול מקפיאדם: בכי של ילד שבקע מתוך הדירה הבוערת.

דלת הדירה הייתה נעולה. זנו (47) אימץ את שריריו, ובמכה אדירה בכתפו פרץ את הדלת. לנגד עיניו, על סף חדר השינה, עמד ראובן אליאן בן החמש ומירר בככי. משני צדיו בקרו הוילונות והאש אף החלה חורכת את נעליו.

זנו נטל את הילד בורועותיו, הוציאו מחוץ לדירה הבוערת תוך קריאת "מיס! מיס!" השכנים שהתאספו עזרו לו לכבות את הדליקה, לפני שהספיקה לכלות את כל הרהיטים. דניאל, בינתיים, עמד בוזה לנוכח ההמולה שלקמפאדם: הסתיימה במותו.

צו החובה. אותו בוקר עזבו הוריו לבדו בדירה. האב יצא לעבודתו והאם לשוק. הילד, שהגיע ארצה עם הוריו לפני שלושה חודשים מאירופה, התרוצץ בדירה, חיטט במגירות שמתחת לכירת הגו, מצא שם קופסת גפרורים. הוא החל משחק באש, הצית בלא משים שיירי צמר-גפן שהיו מונחים בדלי הצעצועים שלו. כשהי דלי פולטהלהבות בידו, עבר מחלק אחד של הדירה לשני, הבעיר בדרכו את מצעי המיטה ואת הוילונות.

לולא הופיע זנו במיקרה על אופניו, הייתה האש מתפשטת לכל פינות הדירה. סיפר זנו: "איך ששמעתי אותו בוכה וראיתי את העשן, הבנתי מה קרה. הבנתי שכל שניה יכולה לעלות בחיי. לא חשבתי על שום דבר, חוץ מזה שיש שם ילד." רפאל זנו, יליד אפלו שבאלג'יריה, הספיק לשרת שלוש שנים בחיל הפרשים הצרפתי, מן מהן שנתיים בחזית איטליה במלחמת העולם. אולם הוא אינו זוכר כי מימיו עשה מעשה היוזאי בלתי-רגיל. גם כאשר נמנה על סגל המדריכים במחנה עולים בצרפת, ואחר-כך עלה ארצה ב-1952, אינו זוכר כי הצטיין בפעולה מיוחדת. "תמיד פעלתי לפי צו החובה", הסביר.

רק הפעם דחף אותו משהו אל מעבר לצו החובה. דחף פנימי זה הציל את חייו של ראובן הקטן.

חידון התנ"ך

עם הספר

כל המשתתפים בחידון התנ"ך הבינו לאומי האחרון ייצגו מדינות. רק אחד מהם ייצג חבל בלתי-עצמאי. היה זה נציגה של חלס.

מאחר שבריטניה לא הייתה מיוצגת בתחרות, עורר הדבר תמיהה רבה. מדוע הופיע האיש בשם חלס, ולא בשם הממלכה ה"מאוחדת כולה?"

התשובה לכך ניתנה השבוע לכתב ישראלי, שניסה למשש את הדופק בבייביס. הלונדוני השיב לו דובר, שלא רצה בפירי סום שמו: "אתם יכולים לשחק עם התנ"ך. זה עניין שלכם. אך אנוחנו מכבדים את התנ"ך יותר מדי מכדי שנהפכו נושא לי-חידונים. אצלנו אין גם חידון שקספירי!"

מסתבר כי ישראל אמנם פנתה לבריטניה, ביקשה את השתתפותה. אולם הבריטים סירבו בפירוש. הם השאירו את החידונים לעם הספר.

חיות

שם דבר

מבומגה הפילה, גיינגי הקוף וסלים ה-גמר של גן-החיות בתל-אביב, קיבלו את שמותיהם ללא גינונים מיוחדים. עובדי גן החיות העניקו להם את השמות כחלק מן השיגרה היומיומית.

השבוע חל חירוש. היה זה כאשר גודע על קבלתם של פילה בת שנתיים-וחצי ושל שני שימפנזים בגן-החיות. ידיעה קצרה בדיעות אחרונות מסרה כי הנהלת הגן החליטה על עריכת תחרות ציבורית, למצוי את שמות מתאימים לחיות החדשות. הידיעה הועתקה על-ידי רוב העיתונים.

המופתעים העיקריים למיקרא הידיעה היו חברי הנהלת גן-החיות. הם לא ידעו דבר על ההולטה שהם עצמם הכריזו, כביכול, על עריכת תחרות. אולם הם לא כעסו על הידיעה חסרת-השחר. להיפך, הרעיון מצא חן בעיניהם, והם החליטו לאמצו ולהכריזו רשמית על עריכת תחרות ציבורית למצוי את שמות לחיות החדשות.

כך חזרה המדינה למחנה הרגיל שלה משנים עברו: בשוק המפלגות נערך מקחי ומימכר על כסאות, על תיקים, על תקציביים. העקרונות הונכרו רק דרך אגב, לצורך הסחאה. איש לא התייחס אליהם עוד כ"רצינות.

דפיקה עצמית. אחת התוצאות של מצב זה הייתה שתנועת החרות יצאה שוב מן המישחק. למעשה דפקה את עצמה. בשעתו הצביעה עם מפא"י בכנסת, כדי להוכיח למועדון-הארבע שאי-אפשר להסי תדר בלעדיה. אך ברגע שמועדון-הארבע נשבר (בין השאר גם כתוצאה מאותה הצבעה), הפכה חרות מיותרת לגמרי. בן-גוריון לא רצה בה, ורעיון ניר ירד מן

הפרק. אמר בן-גוריון: כיום אין חרות פאשיסטית, אך אם ניתן לה חלק בשלטון ונמסור לה עמדות בצבא ובמשטרה, היא עלולה לחזור לסורה ולהיות שוב פאשיסטית.

אמנם גם השבוע לא פג לגמרי ירח-הדבש החרותי-מפא"י. חרות העלתה בכניסת את שאלת הפליטים הערביים — ועזרה בכך לבן-גוריון. הלה מסר הצהרה קיצורית ביותר נגד החזרת הפליטים, חזר בו מכל ההבטחות שהבטיח — בחצי פה, ובלי כונה לקיימן — לנשיא קנדי. שוב הוכח כי גם השוביניסט הקיצוני ביותר אינו זקוק לחרות — בן-גוריון מוכן תמיד לי-עלות על בגין.

אולם גם בן-גוריון הועמד הפעם בצל. כי לפתע נתגלה מדינאי שוביניסטי יותר מבן-גוריון ומבגין גם יחד. היה זה אדם בלתי-צפוי: יוהר הררי, נציג המפלגה שי ביקשה בבחירות האחרונות את קולות הבוחרים בשם רעיונותיו של נחום גולדמן. הררי, ששם מזמן את עינו בתקי שר-החוק, ביקש להוכיח בדרך זו לכת הבטחוניסטית כי הוא יהיה נוח לה יותר מגולדה מאיר. אולם מפא"י שוב לא חלמה עוד לתת לליברלים — או לכל מפלגה אחרת — תיק חשוב כלשהו, ובוודאי לא את תיק החוק. המחירים בשוק ירדו.

מעשי מוכת

ירד כיו הלהרות

דממת צהרים הייתה נסוכה על קרית-מלאכי, העיירה השקטה בדרך לבאר-שבע. רפאל זנו, מנהל מחלקת הקליטה של מועצת פעלי קרית-מלאכי, רכב על איפני לעבר הבניין התלת-קומתי, בו מרוכזים העולים החדשים שהגיעו מקרוב לקריה. לפתע שמע צחחות של נשים. משהתקרב

על ארבע!